

Vår saksbehandler:
Janne Kristin Aase Hansen
Telefon: 33 17 19 23

Deres ref.:

Vår ref.:
08/33708

Arkiv:
FA-H01, TI-
&13

Vår dato:
13.08.2008

Deres dato:
25.04.2008

Helse og Omsorgsdepartementet

Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

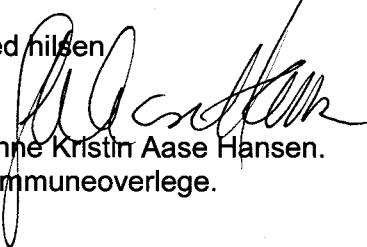
Forslag til endring av helsepersonelloven mv. for å styrke rettsstillingen til barn av pasienter - Høring

Viser til mottatte høring om overnevnte lovendringer. En er helt klart positiv til denne styrkingen av rettigheten til barn av psykisk syke, rusmiddelavhengige og alvorlig somatisk syke/skadde. Som høringsnotatet viser er det ofte slik at disse barna kan bli glemt eller at nåværende regelverk gjør det umulig på grunn av taushetsplikt, å få informert de eller nærmeste pårørende tilstrekkelig. Spesielt ser en det som positivt at det i spesialisthelsetjenesten blir krav om barneansvarlig person. Loven må også presisere at denne barneansvarlige personen har ansvar for å kontakte kommunene for videre oppfølging etter utskrivningen av pasienten. Dette ser en som den største utfordringen. I høringsdokumentene er fastlegen nevnt som en sentral aktør. Lovfesting av at det i pasientens journal skal nedtegnes om pasienter med psykisk sykdom, rusmiddelavhengighet eller alvorlig somatisk sykdom har mindreårige barn er positivt og nødvendig. Jeg har mindre tro på at fastlegen skal tillegges ansvaret for å undersøke, på eget initiativ, om pasienter som fastlegen får epikrise på, har mindreårige barn. Fastleger mottar svært mange epikriser hver dag og en bør forutsette at det for pasienter som nylig har vært innlagt i spesialisthelsetjenesten allerede er tatt kontakt med aktuelle instanser for oppfølging som ved helsestasjon og skolehelsetjenesten med mer. Fastlegen kjenner ikke alle sine pasienter like godt og har ingen tilgang til å undersøke via folkeregisteret for eksempel om pasienten har mindreårige barn. For pasienter som fastlegen kjenner godt er det klart mulig å gi fastlegen oppfølgingsplikten i forhold til den sykes barn. Helsestasjon og skolehelsetjeneste kan i andre tilfeller tillegges oppfølgingsplikten slik jeg ser det. I Larvik kommune har vi god erfaring med å ha samtale- grupper i regi av skolehelsetjenesten for barn som lever med foreldre som er syke.

Hvilken informasjon skal barnet ha? Som kommunelege og fastlege opplever jeg at den syke forelderen er positiv til å få hjelp med å informere barnet/barna. Jeg tror derfor at største problemet er at helsepersonell glemmer å tilby hjelp. Som fastlege har jeg vært med å arrangere felles møte med barnet/barna for å informere. Med på møte er pasienten og ofte har vi også med helsesøster i skolen og lærer eventuelt andre som er mye i kontakt med barnet. Dersom det haster og en ikke har tid til å innkalle til møte har vi hatt felles konsultasjon med barnet/barna og foreldrene på kontoret. Jeg opplever at barn selv spør etter informasjon i forhold til hva de kan greie å ta inn og at det derfor er viktig å spørre barnet hva det vet og hva det lurer på. Foreldre får da styre informasjonen selv og legen supplere med nødvendig tilleggs informasjon. I den grad informasjon kan få negative konsekvenser så er det når foreldres sykdom medfører død innen kort tid, men ofte så har barn oppfattet dette intuitivt så de spør selv om det. Negativt kan det også bli dersom vi overøser barnet med informasjon som det ikke ønsker eller etterspør. Det kan også være vanskelig for barn i slike møter å fortelle åpent om hva som er vanskelig i forhold til mor/far.

Informasjon til eventuell omsorgsperson bør følge samme mal som til barnet. Mest mulig basert på samtykke og med den som er syk tilstedet. Det viktigste med lovreguleringen er at det når blir anledning til å informere omsorgspersonen av barnet og barnet selv uten å bryte taushetsplikten i de tilfeller hvor far/mor er så syk at de ikke kan delta selv under møte.

Med hilsen

Janne Kristin Aase Hansen.
Kommuneoverlege.